

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به نشمن دهیم

www.afgazad.com

Vanguard Woman

afgazad@gmail.com

زن پیشگام

نویسنده: آناهیتا اردوان

فرستنده: دیپلم انجنیر نسرین معروفی

۱۱ فبروری ۲۰۲۲

۲۱

به ادامه گذشته:

مارلین باک

«مارلین باک» (۱۹۴۷-۲۰۱۰)، فعال سیاسی و شاعری که بیش از بیست و پنج سال از زندگی خود را به دلیل موضع گیریهای سیاسی علیه امپریالیسم و دفاع از منافع سیاهپوستان در زندان دولت آمریکا سپری کرد. وی زیباترین سروده هایش را جهت هرچه واقعی نشان دادن شرایط زندان و تأکید هزار باره بر عزم سترگش در ادامه ای مبارزه بی بی امان علیه بیعدالتی، قدرت طلبی و انحصار طلبی دولت آمریکا، پشت میله های زندان سرود.

مارلین دقیقاً بیست روز بعد از رهانی از زندان به دلیل بیماری سرطان رحم، جهان را بدرود گفت. مرگ مارلین جمعیت کثیری از دوستدارانش را در فقدان انسان و زنی چنین پرانرژی، مصمم و پایدار در مسیر پیکار علیه بیعادالتی در هاله یی از اندوه فروبرد.

[دکتر] ماری دیانا اکویی

-«هر زمان و هر جا اداره کنم، سخن می‌گویم و هیچکس قادر نیست جلو مرا بگیرد».

«دکتر ماری دیانا اکویی» (۱۸۷۲-۱۹۵۲)، پزشک، مدافع سرسخت حقوق زنان، فعال کارگری، سخنرانی شجاع با عقاید ضد سرمایه داری و ضد امپریالیستی بود. در سال ۱۸۷۲ در خانواده یی کارگری در ماساچوست، مرکز صنعت پارچه بافی، از پدری ایتالیایی و مادری ایرلندی به دنیا آمد. در سن بیست و دو سالگی، با یکی از رفیقانش که در دالاس آموزگار بود هم خانه شد.

ماری دیانا هنگامی که دریافت کارفرما از پرداخت دستمزد به هلمکم، سرباز زده است، صریحاً از کارفرما خواست تا دستمزد را بپردازد، والا در ملا

عام او را شلاق خواهد زد. ماری دیانا چنین نیز کرد. او بیرون در ورودی دفتر کارفرما منتظر ماند و زمانی که وی از دفتر خارج شد با شلاق چرمی او را دستگیر کرد. ساکنان محله و حتی خبرگزاریها تحت تأثیر شجاعت ماری دیانا قرار گرفتند و دستمزد پرداخت نشده دوستش را با حمایت و همکاری مردم، جمع آوری کردند و در اختیارشان قرار دادند.

ماری دیانا، برای تحصیل در رشته پزشکی از دالاس به کالیفرنیا رفت. سال ۱۹۰۳، جزو نخستین گروه زنانی بود که به دریافت مدرک پزشکی نائل آمدند. پس از فارغ التحصیلی، با گشايش مطب خصوصی به درمان زنان و کودکان طبقه کارگر و محروم جامعه پرداخت.

در زلزله سانفرانسیسکو، سال ۱۹۰۶، با تشکیل گروهی متتشکل از پزشکان و پرستاران به حمایت از مجروهان شتافت. از همین رو، لوحه تقدیر ویژه یی از سوی ارتش آمریکا به او اهدا گردید. علاوه بر این، وی به گروه پزشکانی پیوست که با عمل جراحی کورتاژ زنانی که خواستار توقف بارداری بودند، موافق بود. ماری دیانا به همراه مارگارت سنجر، یکی از مدافعان

حقوق زنان، به توزیع اطلاعات واجب و ضروری پیرامون کورتاژ، راههای ممانعت از بارداری و داروی ضد بارداری میان زنان، میپرداخت. ماری و مارگارت به هنگام دفاع از مردانی که رساله یی را که خود آن دو نوشته بودند، توزیع میکردند، توسط مأموران دولتی دستگیر شدند.

سال ۱۹۱۳، ماری در اعتضاب زنان کارگر ایالت اورگن شرکت کرد. اعتضاب مزبور توسط کارگران سازمان صنعتی جهان (IWW) برگزار شده بود که ماری یکی از فعالان و اعضای آن بود. ماری دیانا هنگام مجروح شدن یکی از کارگران توسط مأموران دولتی، به یاری او شتافت. پلیس به ماری

دیانا حمله برد و او را به شدت مجروح ساخت. واکنش وحشیانه مأموران دولتی و یورش به اعتصاب کارگران تأثیر به سزایی در اندیشه ماریا گذاشت و او را به فعال جدی ضد سیستم سرمایه داری، مبدل ساخت.

ماری در سال ۱۹۱۶ به اتحادیه آمریکایی علیه امپریالیسم پیوست و فعالیتش را فوراً با برپایی راهپیمایی، آغاز نمود. وی در این راهپیمایی با حمل پلاکاردی، تمامی کارگران را برای دستیابی به خواستهایشان، به مبارزه تا پای نثار جان، تشویق و ترغیب کرد. چنین اقدامی موجبات دستگیری مجدد وی را فراهم ساخت.

سال ۱۹۱۸، ماری دیانا به دلیل سخنرانی در کنفرانس کارگران صنعتی جهان به اتهام ایجاد فتنه به سه سال حبس محکوم گردید. در زندان نیز لحظه‌ای درنگ نکرد و به تبلیغ و ترویج علیه سیستم سرمایه داری میان زندانیان، پرداخت. روحیه انقلابی و خستگی ناپذیر و شخصیت جذاب و تسليم ناپذیرش سبب شد که بسیاری به سخنان وی گوش فرا دهند و استدلال‌ها و نظراتش را بپذیرند. پس از گذشت یک سال و نیم، از زندان، آزاد گشت و با

الیزابت گرلی فلین، از بنیانگذاران و فعالان سازمان کارگران صنعتی جهان، رابطه نزدیکی پیدا کرد.

سال ۱۹۳۰، در سن ۵۸ سالگی، به دلیل سکته قلبی، از نظر جسمی به شدت ضعیف شد. بدین جهت، مابقی زندگی سرشار از پیکارش را، به جز زمانی که در سال ۱۹۴۰، در تحصن ضد جنگ شرکت جست، در بستر بیماری گذراند. ماری دیانا اکویی، سال ۱۹۵۲ در پورتلند - اورگن، چشم از جهان فروبست.

ادامه دارد